

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy „XCEL” dla towarów z klas 18, 25 i 28 — zgłoszenie nr 3 809 571

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: Exel Composites Oyj

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Wspólnotowy znak towarowy nr 2 996 891, zarejestrowany w Austrii pod numerem 149 726 i w Szwecji pod numerem 324 307 słowny znak towarowy „EXEL” dla towarów z klas 18 i 28

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Częściowe uwzględnienie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 42 ust. 2 i 3 oraz art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady nr 207/2009

Skarga wniesiona w dniu 18 stycznia 2013 r. — dm-drogerie markt przeciwko OHIM — Semtee (CALDEA)

(Sprawa T-26/13)

(2013/C 86/33)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: dm-drogerie markt GmbH & Co. KG (Karlsruhe, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci O. Bludovsky i B. Beinert)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izłą Odwoławczą była również: Semtee (Escaldes, Andora)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 10 października 2012 r. (odwołanie od decyzji wydanej w postępowaniu w sprawie sprzeciwu R 2432/2011-1) oraz, w drodze korekty, wykreślenie znaku towarowego skarżącej z rejestru;
- tytułem żądania ewentualnego: stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 10 października 2012 r. (odwołanie od decyzji wydanej w postępowaniu w sprawie sprzeciwu R 2432/2011-1) oraz przekazanie sprawy OHIM do ponownego rozpatrzenia;

— tytułem kolejnego żądania ewentualnego: stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 10 października 2012 r. (odwołanie od decyzji wydanej w postępowaniu w sprawie sprzeciwu R 2432/2011-1).

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: druga strona postępowania przed Izłą Odwoławczą

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: słowny znak towarowy „CALDEA” dla towarów i usług z klas 3, 35, 37, 42, 44 i 45 — zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego nr 9 264 433

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: skarżąca

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: międzynarodowa rejestracja, wywołująca skutki m.in. w Unii Europejskiej, nr 894 004 dla towarów z klas 3, 5 i 8

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: oddalenie sprzeciwu w całości

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) i art. 8 ust. 5 rozporządzenia Rady nr 207/2009

Skarga wniesiona w dniu 23 stycznia 2013 r. — Elan przeciwko Komisji

(Sprawa T-27/13)

(2013/C 86/34)

Język postępowania: słoweński

Strony

Strona skarżąca: Elan, proizvodnja športnih izdelkov, d.o.o. (Begunje na Gorenjskem, Słowenia) (przedstawiciel: P. Pensa, odvetnik)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności art. 2-5 decyzji Komisji z dnia 19 września 2012 r. w sprawie środków na rzecz spółki Elan d.o.o., SA.26379 (C 13/2010);
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

- 1) Zarzut pierwszy: naruszenie obowiązku uzasadnienia (art. 296 akapit drugi TFUE) i naruszenie istotnych wymogów proceduralnych z uwagi na brak uzasadnienia (art. 263 akapit drugi TFUE).

Komisja w niewystarczający sposób uzasadniła powód, dla którego przypisuje państwu wniesienie kapitału przez spółki Zavarovalnica Triglav i Triglav Naložbe. Ponadto Komisja nie uzasadniła, dlaczego nie zatwierdziła zbycia aktywów w ramach działu morskiego spółki Elan jako odpowiedniego środka wyrównawczego.

- 2) Zarzut drugi: naruszenie art. 107 ust. 1 TFUE ze względu na oczywisty błąd w ocenie okoliczności faktycznych w odniesieniu do istnienia zasobów państwowych i ze względu na przypisanie państwu sposobu postępowania spółek Zavarovalnica Triglav, Triglav Naložb i KAD-PPS.

Po pierwsze Komisja popełniła oczywisty błąd przy ocenie okoliczności faktycznych w odniesieniu do nadzoru sprawowanego przez państwo nad Zavod za pokojninsko in invalidsko zavarovanje (ZPIZ) [Zakładem ubezpieczeń emerytalnych i na wypadek inwalidztwa] i w konsekwencji nad spółkami Zavarovalnica Triglav i Triglav Naložbe oraz wpływu, jaki państwo ma na rzeczony zakład i spółki. Po drugie Komisja nie wskazała żadnej z poszlak koniecznych zgodnie z orzecznictwem wynikającym ze sprawy Stardust Marine, aby możliwe było przypisanie państwu postępowania spółek KAD-PPS Zavarovalnica Triglav i Triglav Naložbe, zupełnie nie biorąc pod uwagę, iż prywatne spółki Zavarovalnica Triglav i Triglav Naložbe wykonywały kontrolę blokującą w spółce Elan.

- 3) Zarzut trzeci: naruszenie art. 107 ust. 1 TFUE w odniesieniu do zgodności sposobu postępowania spółek z zasadą inwestora prywatnego działającego w warunkach gospodarki rynkowej z powodu oczywiście błędnej oceny okoliczności faktycznych w odniesieniu do procesu decyzyjnego wspólników przed podwyższeniem kapitału zakładowego i przed wdrożeniem środka nr 2 (podwyższenie kapitału spółki Elan w lecie 2008 r.).

Komisja w oczywiście błędny sposób ustaliła sześć decydujących okoliczności faktycznych, na których podstawie stwierdziła, że środek nr 2 nie był zgodny z zasadą inwestora prywatnego działającego w warunkach gospodarki rynkowej:

- po pierwsze Komisja mylnie poprzestała na uwzględnieniu najgorszej wyceny wartości kapitału zakładowego spółki Elan, mimo że w ramach szybkiej oceny przedstawione zostały cztery wyceny;
- Po drugie w sposób arbitralny i bez opinii biegłego Komisja odrzuciła wycenę wartości przedstawioną przez spółkę Audit-IN jako nieaktualną i niemającą znaczenia oraz przyznała nieuzasadnione pierwszeństwo szybkiej ocenie wartości;

— po trzecie Komisja błędnie stwierdziła, że w podwyższeniu kapitału zakładowego nie uczestniczył żaden inwestor prywatny mimo że udział kapitału prywatnego wyniósł co najmniej 35,05 %;

— po czwarte Komisja błędnie stwierdziła, że spółka Elan sama opracowała plan wieloletni 2008-2012 oraz plan ratowania gdyż zupełnie nie uwzględniła okoliczności, iż podstawą opracowania planu ratowania spółki Elan była strategia reorientacji, którą przygotował dla spółki Elan konsultant zewnętrzny;

— po piąte błędne jest również stwierdzenie, iż nie zostało osiągnięte porozumienie z bankami w sprawie zmiany programu spłaty pożyczek istniejących przed podwyższeniem kapitału zakładowego, ponieważ Komisja w oczywisty sposób nie uwzględniła wszystkich dowodów z dokumentów, w których banki zapewniały spółkę Elan, iż zmienią program spłaty pożyczek, jeżeli wspólnicy dokonają podwyższenia kapitału zakładowego spółki Elan;

— po szóste nieprawdziwe jest twierdzenie Komisji, wedle którego podwyższenie kapitału zakładowego spółki Elan w 2007 r. nie zakończyło się sukcesem i że w konsekwencji wspólnicy prywatni przestali inwestować w spółkę Elan.

- 4) Zarzut czwarty: oczywiście błędna ocena okoliczności faktycznych w odniesieniu do środków wyrównawczych na podstawie pkt 38-40 wytycznych wspólnotowych dotyczących pomocy państwa w celu ratowania i restrukturyzacji zagrożonych przedsiębiorstw oraz naruszenie art. 107 ust. 3 lit. c) TFUE.

Komisja w oczywiście błędny sposób stwierdziła, że spółka Elan nie wdrożyła odpowiednich środków wyrównawczych i w konsekwencji nieprawidłowo zastosowała art. 107 ust. 3 lit. c) TFUE w związku z wytycznymi wspólnotowymi dotyczącymi pomocy państwa w celu ratowania i restrukturyzacji zagrożonych przedsiębiorstw:

— po pierwsze Komisja nie uwzględniła okoliczności, że strategia reorientacji wprost wspomina, iż w nadzwyczajnym wypadku zlikwidowana zostanie spółka dystrybucyjna w Stanach Zjednoczonych Ameryki;

— po drugie Komisja mylnie wskazała, że do przerwania współpracy we wspólnym przedsiębiorstwie dystrybucyjnym doszło z inicjatywy przedsiębiorstwa Dal Bello.

— po trzecie Komisja bezpodstawnie nie wzięła pod uwagę wpływu środków wyrównawczych dotyczących handlu detalicznego nartami na główną część działalności gospodarczej spółki Elan, czyli na produkcję nart.